

Duhovna misel - 13. nov. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Poslanica papeža Frančiška za 6. svetovni dan ubogih

»Jezus Kristus je ... zaradi vas postal ubog«. (prim. 2 Kor 8,9)
besedami apostol Pavel nagovarja prve kristjane iz Korinta, da bi opogumil pri njihovih prizadevanjih za solidarnost do bratov in sestric. Svetovni dan ubogih letos prihaja kot zdrav izziv, ki nam ponuja priložnost, da se ozremo na svoj način življenja in številne oblike revščine okoli nas.

Sedaj pa se je na obzorju pojavila nova katastrofa, ki našemu svetu vsiljuje povsem drugačen scenarij. Regionalnim vojnami, se je s prvo vojno v Ukrajini. A tukaj je situacija še bolj kompleksna, zaradi nevarnosti »velesil«, ki v nasprotju z načelom samoodločanja ljudem želijo vsiliti svojo lastno voljo.

To je solidarnost: da delimo tisto malo, kar imamo, s tistimi, ki nimajo ničesar, tako da nihče ne ostane praznih rok. Občutek za skupnost življenja se krepi in čut za solidarnost zori.

Ko gre za uboge, besede ne štejejo. Šteje to, da zavijamo rokave in neposredno vključimo in s tem udeležimo svojo vero.

Je tudi uboštvo, ki nas osvobaja. To je uboštvo, ki izhaja iz odločitve, da odvržemo vso odvečno težo in se osredotočimo na bistveno. Pri mnogih ljudeh zlahka razberemo pomanjkanje zadovoljstva, kar kaže, da v njihovih življenjih manjka nekaj pomembnega. Zaradi tega ta ljudje iščejo pot, v želji, da bi našli nekaj, kar bi jim vrnilo zadovoljstvo. Potrebujemo nekoga, ki bi jih vodil k nepomembnim, ranljivim in ubogim ljudem. Tam bi končno spregledali, kaj zares potrebujejo. Srečanje z ubogimi nam omogoča, da odpravimo svoje mnoge skrbi in praznino, da pridemo do tistega, kar je v življenju resnično pomembno – do ljubezni, ki nam ga nihče ne more ukrasti: do prave, zastonjske ljubezni.

Če želimo, da življenje zmaga nad smrtjo in da je dostojanstvo vsakega krivca, moramo slediti Kristusovi poti uboštva, deliti svoje življenje z ubogimi, ljubiti vsakdanji kruh s svojimi brati in sestrami, začeti s tistimi najmanjšimi izmed njih, tistimi, ki so prikrajšani za najbolj osnovne življenjske potrebščine. Na tak način ustvarjamo enakost in osvobajamo

